

MMB2018000000473

134

Rada města Brna

ZM7/ 3609

Z7/038. zasedání Zastupitelstva města Brna
konané dne 10. 4. 2018

Název:

Návrh na mimosoudní narovnání soudního sporu o zadostiučinění a náhradu nemajetkové újmy formou dohody o narovnání, o zaplacení částky 150.000,- Kč městem Brnem

Obsah:

- důvodová zpráva
- návrh dohody o narovnání
- rozsudek Městského soudu v Brně, o náhradu škody - o 500.000,- Kč - č.j. 18 C 138/2004-590 ze dne 21. 1. 2015
- rozsudek Krajského soudu v Brně, o náhradu škody - o 500.000,- Kč - č.j. 44 Co 256/2015-615 ze dne 3. 2. 2016
- mapové podklady

Návrh usnesení:

Zastupitelstvo města Brna

1) bere na vědomí

- existenci soudního sporu vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 24 C 1/2008 na základě žaloby ... oti žalovanému statutárnímu městu Brnu, o zadostiučinění a náhradu nemajetkové újmy ve výši 12.000.000,- Kč, způsobené podle tvrzení žalobkyně ... zásahem do jejich osobnostních práv, v souvislosti se sesuvem zeminy a pádu kamení ze skalního masivu z pozemku ve vlastnictví města Brna p.č. 3932/1, k.ú. Královo Pole a tvrzeným poškozením rodinného ... ú. Královo Pole ve vlastnictví žalobkyně
- návrh stran na smírné vyřešení uvedeného soudního sporu mimosoudní dohodou o narovnání dle ust. § 1903 a násl. obč. zák. 89/2012 Sb., a to zaplacením částky 150.000,- Kč ze strany města Brna ... ako zadostiučinění a náhradu nemajetkové újmy (zásahu do osobnostních práv) ... souvislosti se sesuvem zeminy a skalního masivu z pozemku ve vlastnictví města Brna

2) souhlasí

- s narovnáním sporných práv a povinností mezi statutárním městem Brnem ... vztahu k nároku na zadostiučinění a náhradu nemajetkové újmy, a to formou dohody o narovnání dle ust. § 1903 a násl. obč. zák. č. 89/2012 Sb., a to zaplacením částky 150.000,- Kč ze strany statutárního města Brna v ... v souvislosti se stanovením nového závazku k narovnání sporných práv a povinností vyplývajících z údajného zanedbání péče o pozemek ve vlastnictví města Brna

1/67

3) schvaluje

-dohodu o narovnání dle ust. § 1903 a násl. obč. zák.č. 89/2012 Sb. mezi statutárním městem Brnem a
....., spočívající ve:

- vyřešení soudního sporu vedeného pod sp. zn. 24 C 1/2008 žalobkyní
..... proti žalovanému statutárnímu město Brnu, o zadostiučinění a náhrady nemajetkové újmy - o 12.000.000,- Kč
- nahrazení sporného práva nesporným právem a uhrazením částky 150.000,- Kč ze strany statutárního města Brna
- zpětvzetí žaloby vedené pod sp. zn. 24 C 1/2008, s tím, že žádná ze stran nemá nárok na náhradu nákladů soudního řízení, a kdy zpětvzetím žaloby dojde k nabytí účinnosti dohody o narovnání

za podmínek stanovených v dohodě o narovnání.

Dohoda o narovnání tvoří přílohu č.těchto usnesení.

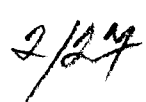
Stanoviska dotčených orgánů:

R7/161. schůze RMB konaná dne 14. 3. 2018, bod 77 doporučila.

Zpracoval:
Majetkový odbor MMB

Předkládá:
Rada města Brna

Důvodová zpráva:

Úvod

....., bytem N 512 00 Brno, se žalobou vedenou proti zalovanému statutárnímu městu Brno pod sp. zn. 24 C 1/2008 u Krajského soudu v Brně domáhá částky 12.000.000,- Kč iako zadostiučinění a náhrady nemajetkové újmy způsobené žalobkyní dle jejího tvrzení tím, že město Brno dlouhodobě nepečuje o skalní masiv na pozemku ve svém vlastnictví, tj. pozemek p.č. 3932/1, k.ú. Královo Pole, obec Brno, v důsledku čehož sesuvy půdy a padající kameny působí na straně psychické strádání, a dle jejího tvrzení zasáhly do jejích osobnostních práv, a rovněž dle jejího tvrzení měly způsobit škody na jejím rodinném domě č.p. 451/Myslínova or. č. 47, k.ú. Královo Pole, nacházejícím se vedle pozemku p.č. 3932/1, k.ú. Královo Pole.

Statutární město Brno je v uvedeném soudním sporu sp. zn. 24 C 1/2008 zastoupeno advokátní kanceláří (dále jen: „AK“)

AK s ohledem na sdělený právní názor Krajského soudu v Brně doporučuje uzavřít dohodu o narovnání dle ust. § 1903 a násl. obč. zák.č. 89/2012 Sb. a věc vyřešit smírnou cestou.

Ze strany AK je doporučeno akceptovat smír v uvedené výši (tj. ve výši 150.000,- Kč), jelikož soudce již dal najevo, že žalobu v plném rozsahu nezamítne (tj. žalobkyni bude určita částka přiznána).

Podle sdělení právního zástupce je paní hotna uzavřít smír na částce 150.000,- Kč.

Právní rámec

- úprava zadostiučinění - náhrady nemajetkové újmy v penězích

Žaloba o zadostiučinění - náhradu nemajetkové újmy v penězích, byla ze strany žalobkyně podána v roce 2008, tj. za účinnosti **obč. zák. č. 40/1964 Sb.**, účinného do 31. 12. 2013, v němž je uvedená problematika upravena zejm. v ust. §§ 13 a 16.

- právní prostředky na ochranu osobnosti

citace ust. § 13 obč. zák. č. 40/1964 Sb. ve znění platném do 31. 12. 2013:

odst. 1

Fyzická osoba má právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění.

odst. 2

Pokud by se nejevilo postačujícím zadostiučinění podle odstavce 1 zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby nebo její vážnost ve společnosti, má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích.

odst. 3

Výši náhrady podle odstavce 2 určí soud s přihlédnutím k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k porušení práva došlo.

5/27

- odpovědnost za škodu způsobenou zásahem do osobnostního práva

citace ust. § 16 obč. zák. č. 40/1964 Sb. ve znění platném do 31. 12. 2013:

Kdo neoprávněným zásahem do práva na ochranu osobnosti způsobí škodu, odpovídá za ni podle ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti za škodu.

Nemajetková újma se poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu není možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující, přičemž vždy je třeba zvažovat konkrétní okolnosti daného případu.

citace Komentáře k ust. § 13 zák. č. 40/1964 Sb.:

Ke vzniku občanskoprávních sankcí za nemajetkovou újmu způsobenou zásahem do osobnosti fyzické osoby podle § 13 obč. zák. musí být jako předpoklad odpovědnosti splněna podmínka existence zásahu objektivně způsobilého vyvolat nemajetkovou újmu spočívající buď v porušení nebo jen ohrožení osobnosti fyzické osoby v její fyzické a morální integritě, tento zásah musí být neoprávněný (protiprávní) a musí zde existovat příčinná souvislost mezi neoprávněným zásahem a vzniklou újmou na osobnostních právech postižené fyzické osoby.

Z hlediska legislativní úpravy se však jedná o jiný nárok (tj. zadostiučinění a náhrada nemajetkové újmy), než je náhrada škody.

Historie soudních sporů o náhradu škody na rod. domu Myslínova or.č. 47, k.ú. Královo Pole

Kromě soudního sporu o zadostiučinění a náhradu nemajetkové újmy se žalobkyně náhala po žalovaném městu Brno žalobou vedenou **pod sp. zn. 18 C 138/2004 ve spojení se sp. zn. 44 Co 256/2015 náhrady škody ve výši 500.000 Kč** na svém rodinném domě .. Královo Pole, obec Brno na pozemku p.č. 3909 v k.ú. Královo Pole včetně tohoto pozemku.

Škoda jí měla být způsobena tím, že pozemek ve výlučném vlastnictví statutárního města Brna p.č. 3932/1 v k.ú. Královo Pole je tvořen svažitým skalním masivem s příkrým spádem k jejímu rodinnému domu, a nebyl dle jejího názoru žalovaným dlouhodobě udržovaný a náležitým způsobem zajištěn proti sesuvu. V důsledku postupného zvětrávání převísleho skalního masivu a nekonsolidované zeminy, docházelo k častým sesuvům zeminy a rozpukané skalní hmoty, a dle vyjádření žalobkyně, dochází tak ke škodě na jejím rodinném domu a na pozemku.

Žalobkyně požadovala na náhradě škody částku 500.000,- Kč s tím, že představuje náklady na uvedení jejich nemovitostí do předešlého stavu v době předcházející škodním událostem.

Rozhodnutí soudu ve věci žaloby o náhradu škody na rodinném domu č.p. 451, k.ú. Královo Pole

pod sp. zn. 18 C 138/2004 ve spojení se sp. zn. 44 Co 256/2015

rozsudek Městského soudu v Brně č.j. 18 C 138/2004-590 ze dne 21. 1. 2015

- soud rozhodl, že žalované město Brno je povinno zaplatit žalobkyni částku 51.164,- Kč s vyčíslenými úroky z prodlení (tzv. skutečnou škodu - újmu spočívající ve zmenšení majetkového stavu poškozené, vyčíslené znaleckým posudkem)
- ve zbytku žaloby žalobu zamítl a zavázal žalovaného zaplacením nákladů řízení státu

4/27

rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. 44 Co 256/2015-615 ze dne 3. 2. 2016 (odvolací soud)

- odvolací soud žalobu změnil, tak, že i v části, tj. na zaplacení částky 51.164,- Kč s příslušenstvím se žaloba zamítá.
- odvolací soud ve výroku II rozhodl, tak že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů

Rozsudky soudů I. stupně i odvolacího soudu nabyly právní moci dne 22. 2. 2016.

Stav a správa pozemku p.č. 3932/1, k.ú. Královo Pole

Pozemek p.č. 3932/1 v k.ú. Královo Pole je ve vlastnictví žalovaného od 1.5.1991.

Ve své žalobě se žalobkyně zmiňuje o tom, že k sesuvům mělo docházet již v roce 1990, kdy žalovaný nebyl vlastníkem tohoto pozemku.

Správce pozemku p.č. 3932/1, k.ú. Královo Pole ve vlastnictví statutárního města Brna je Odbor správy majetku MMB.

Na pozemku byla v roce 1992 zbudována opěrná zeď k zabezpečení proti sesuvu a byla zde umístěna síť proti padajícímu kamení, aby nedošlo k poškození rodinného domu žalobkyně na základě nařízení k provedení zabezpečovacích prací za účelem odstranění havarijního stavu skalního masívu na pozemku p.č. 3932 v k.ú. Královo Pole vydaného dne 22.7.1992 Úřadem MČ Brno-Královo Pole, odborem výstavby a životního prostředí č.j. Výst. 1551/92ing. Še/Št. Byla přijata v roce 1992 opatření k tomu, aby nedošlo k poškození rodinného domu žalobkyně a žalovaný ve svém vyjádření k žalobě pod sp. zn. 18 C 138/2004 uvedl, že nenese odpovědnost za stav rodinného domu žalobkyně.

Sdělení Odboru správy majetku MMB ze dne 15. 1. 2018

V přípisu OSM MMB ze dne 15. 1. 2018 ve věci správy a zabezpečení skalního masívu na pozemku se uvádí:

Na základě nestabilního skalního masívu při ul. Myslínova or.č. 47, 46, 39 byla již v minulosti zjišťována a sledována jeho stabilita odbornou geologickou firmou Geotest Brno (nyní Geotest Brno, a.s.), a to v květnu 1992 a v lednu 1993. Zprávy z tohoto průzkumu jsou uloženy v archivu firmy a byly doručeny na MČ Královo Pole. Pro zachycení horninových úlomků odpadlých ze skalní stěny byla v r. 1993 vybudovaná záchytná palisádová stěna sestávající se z 10 betonových sloupů o půdorysném rozměru 50x50 cm, do výšky 2-3 m, za nimiž byly vodorovně položeny železniční pražce do výšky sloupů.

OSM MMB nechal provést další terénní prohlídky a měření pro výpočty stability skalního masívu se uskutečnili touto firmou znovu v září 2005. Průzkum byl zaměřený na stav skalní stěny a posouzení stavu opěrné zdi zachycující odpadlé horninové úlomky (viz posudek) za objekty RD Myslínova or.č. 39, 46, 47. Z posudku vyplynulo, že je nutno tuto složitou problematiku řešit okamžitě a připravit projektovou dokumentaci pro realizaci sanačních opatření. Firma FUNDOS s.r.o. vypracovala projektovou dokumentaci v září 2005. V červnu 2007 byl vypracován opět posudek na aktuální stav a posouzení statiky zdi ve vztahu k účinnému záchytu soadu uvolněné kamenné sutí ze skalního masívu a tím zabezpečení stávajícího RD ; znalecký posudek Ing. Kuchyňky), který navrhuje očištění skalní stěny od uvolněných částí, zajištění skalních bloků svorníky a exponované části skalní stěny sítěmi tak, aby se vytvořil

5/22

komunikační prostor za rubem sítě a úlomky skály mohly padat pod síť. Dále navrhuje sledování změn skalního masívu v intervalech 3-5 let.

V souladu s PD a znaleckými posudky, provedl vybraný zhotovitel, a to firma Cooptel, stavební a.s., v období září-listopad 2007 sanaci, spočívající v očištění skalního masívu s odvozem sutí a pokrytí skalního masívu ocelovým pletivem-sítí.

Na základě již provedeného posouzení a dle sdělení autorizovaného inženýra pro geotechniku je stávající opatření sítě za rodinným domem č. or. 47 v pořádku, pouze bude v rámci celé lokality síť dotažena až přes boční hranu svahu. Toto místo však není přímo za rodinným domem
o nemovitost tedy není v současné době přímo ohrožena rizikem pádu horniny.

Odbor správy majetku MMB zadal v loňském roce aktualizaci geotechnického posudku a zpracování projektové dokumentace na sanaci skály v celé této lokalitě při ulici Myslínova na pozemcích statutárního města Brna.

Dohoda o narovnání dle § 1903 a násl. obč. zák. č. 89/2012 Sb.

Uvedenou dohodou o narovnání dojde k:

- vyřešení soudního sporu vedeného pod sp. zn. 24 C 1/2008 vedeného žalobkyn: žalovanému statutárnímu městu Brnu, o zadostiučinění a náhrady nemajetkové újmy - o 12.000.000,- Kč
- nahrazení sporného práva nesporným právem a uhrazením částky 150.000,- Kč ze strany statutárního města Brna v
- zpětvzetí žaloby vedené pod sp. zn. 24 C 1/2008, s tím, že žádná ze stran nemá nárok na náhradu nákladů soudního řízení, kdy zpětvzetím žaloby dojde k nabytí účinnosti dohody o narovnání

za podmínek stanovených v dohodě o narovnání.

Stanoviska dotčených orgánů

Odbor správy majetku MMB

- vyjádření ze dne 15. 1. 2018 ke stavu zajištění pozemku p.č. 3932/1, k.ú. Královo Pole
- uvedeno v důvodové zprávě

Komise majetková na 70. zasedání dne 2. 3. 2018, bod 58

1)bere na vědomí

- existenci soudního sporu vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 24 C 1/2008 na základě žaloby žalobkyn proti žalovanému statutárnímu městu Brnu, o zadostiučinění a náhradu nemajetkové újmy ve výši 12.000.000,- Kč, způsobené podle tvrzení žalobkyn aham do jejich osobnostních práv, v souvislosti se sesuvem zeminy a pádu kamení ze skalního masívu z pozemku ve vlastnictví města Brna p.č. 3932/1, k.ú. Královo Pole a tvrzeným poškozením rodinného domu č.p. 451, k.ú. Královo Pole ve vlastnictví žalobkyně
- návrh stran na smírné vyřešení uvedeného soudního sporu mimosoudní dohodou o narovnání dle ust. § 1903 a násl. obč. zák. 89/2012 Sb., a to zaplacením částky 150.000,- Kč ze strany města Brna v zadostiučinění a náhradu nemajetkové újmy (zásahu do osobnostních práv) v souvislosti se sesuvem zeminy a skalního masívu z pozemku ve vlastnictví města Brna

2) doporučuje Radě a Zastupitelstvu města Brna souhlasit

- s narovnáním sporných práv a povinností mezi statutárním městem Brnem a K... zahu k nároku na zadostiučinění a náhradu nemajetkové újmy, a to formou dohody o narovnání dle ust. § 1903 a násl. obč. zák. č. 89/2012 Sb., a to zaplacením částky 150.000,- Kč ze strany statutárního města Brna ve... a to v souvislosti se stanovením nového závazku k narovnání sporných práv a povinností vyplývajících z údajného zanedbání péče o pozemek ve vlastnictví města Brna

schválit

-dohodu o narovnání dle ust. § 1903 a násl. obč. zák.č. 89/2012 Sb. mezi statutárním městem Brnem a Věrou Kadlecovou, spočívající ve:

- vyřešení soudního sporu vedeného pod sp. zn. 24 C 1/2008 žalobkyní... lovanému statutárnímu město Brnu, o zadostiučinění a náhrady nemajetkové újmy - o 12.000.000,- Kč
- nahrazení sporného práva nesporným právem a uhrazením částky 150.000,- Kč ze strany statutárního města Brna ve
- zpětvzetí žaloby vedené pod sp. zn. 24 C 1/2008, s tím, že žádná ze stran nemá nárok na náhradu nákladů soudního řízení, a kdy zpětvzetím žaloby dojde k nabytí účinnosti dohody o narovnání

za podmínek stanovených v dohodě o narovnání.

Hlasování: 6 - pro, 0 - proti, 0 - se zdržel /11 členů

Usnesení bylo přijato.

Ing. Liptáková	p. Janiček	Ing. Drápalová	Ing. Pospíšil	JUDr. Kerndl	p. Říha	p. Šafářik	Ing. Zuziak	Mgr. Leder	Ing. Malec	Róbert Čuma
pro	pro	pro	omluven	omluven	omluven	omluven	omluven	pro	pro	pro

Rada města Brna na R7/161 . schůzi dne 14. 3. 2018, bod 77

1)bere na vědomí

- existenci soudního sporu vedeného u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 24 C 1/2008 na základě :... oti žalovanému statutárnímu městu Brnu, o zadostiučinění a náhradu nemajetkové újmy ve výši 12.000.000,- Kč, způsobené podle tvrzení... n do jejích osobnostních práv, v souvislosti se sesuvem zeminy a pádu kamení ze skalního masivu z pozemku ve vlastnictví města Brna p.č. 3932/1, k.ú. Královo Pole a tvrzeným poškozením rodinného domu č.p. 451, k.ú. Královo Pole ve vlastnictví žalobkyně
- návrh stran na smírné vyřešení uvedeného soudního sporu mimosoudní dohodou o narovnání dle ust. § 1903 a násl. obč. zák. 89/2012 Sb., a to zaplacením částky 150.000,- Kč ze strany města Brna ve... o zadostiučinění a náhradu nemajetkové újmy (zásahu do osobnostních prav) ... v souvislosti se sesuvem zeminy a skalního masivu z pozemku ve vlastnictví města Brna

7/27

3) doporučuje Zastupitelstvu města Brna
souhlasit

- s narovnáním sporných práv a povinností mezi statutárním městem Brnem a vztahu k nároku na zadostiučinění a náhradu nemajetkové újmy, a to formou ujednání o narovnání dle ust. § 1903 a násl. obč. zák. č. 89/2012 Sb., a to zaplacením částky 150.000,- Kč ze strany statutárního města Brna ve , a to v souvislosti se stanovením nového závazku k narovnání sporných práv a povinností vyplývajících z údajného zanedbání péče o pozemek ve vlastnictví města Brna

schválit

-dohodu o narovnání dle ust. § 1903 a násl. obč. zák.č. 89/2012 Sb. mezi statutárním městem Brnem a čívající ve:

- vyřešení soudního sporu vedeného pod sp. zn. 24 C 1/2008 ze
- nahrazení sporného práva nesporným právem a uhrazením částky 150.000,- Kč ze strany statutárního města Brna ve
- zpětvzetí žaloby vedené pod sp. zn. 24 C 1/2008, s tím, že žádná ze stran nemá nárok na náhradu nákladů soudního řízení, a kdy zpětvzetím žaloby dojde k nabytí účinnosti dohody o narovnání

za podmínek stanovených v dohodě o narovnání.

Schváleno jednomyslně 6 členy.

Ing. Vokřál	Mgr. Hladík	R. Mrázek	Bc. Hollan	Mgr. Ander	Ing. Kacer	M. Janíček	Bc. Kolářný	JUDr. Rusňáková	Ing. Staněk	Mgr. Suchý
--	pro	--	pro	pro	--	pro	pro	--	--	pro

Shrnutí, doporučení a závěr:

K žalobě o náhradu škody žalované město Brno uvedlo, že z jeho strany nedošlo k porušení ustanovení § 415 občanského zákoníku (č. 40/1964 Sb.) s ohledem na provedené zajištění svahu a umístění ochranné sítě v roce 1992 a za škodu uplatňovanou žalobkyní žalovaný ve smyslu ustanovení § 420 občanského zákoníku (č. 40/1964 Sb.) neodpovídá.

I přes tato rozhodnutí soudu - sp. zn. 18 C 138/2004 ve spojení se sp. zn. 44 Co 256/2015 (ve věci náhrady škody na rodinném nutno konstatovat, že se nejedná o totožný nárok.

To znamená, že v jednom případě jde o žalobu o náhradu škody, ve druhém případě pak o zadostiučinění a náhradu nemajetkové újmy.

Podle sdělení právního názoru a právního náhledu Krajského soudu v Brně sděleného oběma stranám, rozhodujícího v I. stupni žalobu o zadostiučinění a náhradu nemajetkové újmy, skutečnost, že žaloba o náhradu škody byla pravomocně zamítnuta z důvodů uvedených v rozsudku, nemá vliv na rozhodování soudu ve věci nemajetkové újmy.

8/27

Z uvedeného důvodu, je doporučeno, uzavření předkládaného návrhu dohody o narovnání, za účelem minimalizace nákladů, které by bylo potřebné vynaložit ve věci soudem přiznaného rozhodnutí o zadostiučinění a náhradu nemajetkové újmy.

9/27

Příloha č.

usnesení Z7/..... zasedání ZMB bod č.

číslo dohody

DOHODA O NAROVNÁNÍ

1. Statutární město Brno

se sídlem Dominikánské nám. 196/1, 602 00 Brno

zastoupené primátorem Ing. Petrem Vokřálem

IČ: 44992785

(dále jen „Žalovaný“) na straně jedné

a

2.

bytem

narozená dne

(dále jen „Žalobkyně“)

uzavřeli níže uvedeného dne, měsíce a roku tuto

Dohodu o narovnání podle § 1903 a násl. zákona č. 89/2012 Sb. (dále jen „Dohoda“):

I.

Předmět dohody

1.1 Mezi Žalobkyní a Žalovaným je před Krajským soudem v Brně veden soudní spor vedený pod sp. zn. 24 C 1/2008, v jehož rámci se Žalobkyně domáhá zadostiučinění a náhrady nemajetkové újmy ve výši 12 000 000,- Kč (slovy: dvanáct milionů Korun českých) v souvislosti s užíváním nemovitosti Žalobkyně.

1.2 Žalobkyně a Žalovaný mají zájem na vyřešení sporu specifikovaného v odstavci 1.1 výše smírnou cestou.

1.3 Předmětem této Dohody je narovnání sporných vzájemných práv a povinností mezi Žalobkyní a Žalovaným z právního vztahu specifikovaného v odstavci 1.1 výše.

II.

Sporná práva a povinnosti

2.1 Mezi stranami je sporné, zda Žalobkyně má vůči Žalovanému nárok na zadostiučinění a náhradu nemajetkové újmy ve výši 12 000 000,- Kč (slovy: dvanáct milionů korun českých) vzniklé v důsledku zanedbání péče o pozemek parc. č. 3932/1 v katastrálním území Královo Pole v obci Brno, zapsaného v na listu vlastnictví č. 10001 vedeném katastrálním úřadem pro Jihomoravský kraj katastrálním pracovištěm Brno-město (dále jen „Pozemek“), konkrétně v důsledku toho, že Žalovaný dle názoru Žalobkyně neučinil žádná opatření k zabránění vzniku nemajetkové újmy ani jiné škody v důsledku sesuvu zeminy a rozpukané skalní hmoty z Pozemku na nemovitosti vlastněné a užívané Žalobkyní (dále jen „**Sporné právo**“).

10/27

2.2 Žalovaný Sporné právo Žalobkyně neuznává a Sporné právo je tedy mezi stranami sporné.

2.3 Strany se dohodly na nahrazení Sporného práva Žalobkyně nesporným právem sjednaným v Článku III. níže.

III. **Narovnání**

3.1 Strany se tímto dohodly, že Sporné právo Žalobkyně specifikované v odst. 2.1 výše se v plném rozsahu nahrazuje povinností Žalovaného, uhradit Žalobkyni částku 150 000,- Kč (slovy: sto padesát tisíc korun českých) (dále jen „Nový závazek“). Strany se dohodly, že okamžikem splnění Nového závazku budou mezi nimi veškerá práva a povinnosti vyplývající z údajného zanedbání péče o Pozemek Žalovaným vyrovnány.

3.2 Žalovaný se zavazuje splnit Nový závazek převodem částky 150 000,- Kč na bankovní účet Žalobkyně č. vedený u banky, a to do 10 dnů ode dne účinnosti této Dohody.

3.3 Žalobkyně se zavazuje v souladu s ustanovením odst. 3.2 výše na Krajský soud v Brně ke spisové značce 24 C 1/2008 podat zpětvzetí žaloby specifikované v odst. 1.1 výše spolu s návrhem, že žádná ze stran nemá nárok na náhradu nákladů soudního řízení.

IV. **Závěrečná ujednání**

4.1 Tato Dohoda je vyhotovena ve dvou stejnopisech, z nichž po jednom obdrží každá strana. Tuto Dohodu lze měnit pouze písemným dodatkem podepsaným všemi smluvními stranami.

4.2 Žalobkyně bere na vědomí, že Žalovaný je povinným subjektem dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění.

4.3 Žalobkyně bere na vědomí, že na Žalovaného jako územní samosprávný celek se vztahuje zákon č. 340/2015 Sb., o registru smluv a tato Dohoda bude prostřednictvím registru smluv povinně uveřejněna. Žalovaný zašle tuto Dohodu správci registru smluv k uveřejnění prostřednictvím registru smluv bez zbytečného odkladu, nejpozději však do 30 dnů od uzavření této Dohody. Smluvní strany prohlašují, že skutečnosti uvedené v této Dohodě nepovažují za obchodní tajemství ve smyslu ustanovení § 504 zákona č. 89/2012 Sb. a udělují svolení k jejich užití a zveřejnění bez stanovení jakýchkoli dalších podmínek.

4.4 Tato Dohoda nabývá účinnosti dnem jejího uveřejnění prostřednictvím registru smluv postupem dle zákona č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv).

4.5 Tato Dohoda nabývá účinnosti doložením a předáním Žalovanému zpětvzetí žaloby o nemajetkovou újmu vedené u Krajského soudu v Brně pod sp.zn. 24 C 1/2008 s označeným podacím razítkem Krajského soudu v Brně, event. doložením doručenkou z datové schránky Krajského soudu v Brně o předání a převzetí zpětvzetí této žaloby ze strany Žalobkyně.

19/27

4.6. Smluvní strany prohlašují, že tato dohoda odpovídá jejich pravé a svobodné vůli, neuzavírají ji v tísní nebo za nápadně nevýhodných podmínek, což potvrzují svými podpisy.

Doložka

ve smyslu § 41 zák. č. 128/2000 Sb. o obcích v platném znění (obecní zřízení)

Tato dohoda byla schválena Zastupitelstvem města Brna na Z7/.....zasedání dne2018.

V Brně dne 2018

V Brně dne 2018

.....
za statutární město Brno
primátor
Ing. Petr Vokřál

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Brně rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Gabrielou Hanákovou jako samosoudkyní v právní věci žalobkyně *[nepřesně čitelné]* Brno, *[nepřesně čitelné]* Jiřím Lopojdou, advokátem se sídlem v Brně, Solniční 11, proti žalovanému **Statutárnímu městu Brnu**, IČ 44992785, sídlem v Brně, Dominikánské nám. 196/1, zast. Jitkou Stanoevovou, advokátkou se sídlem v Brně, Chládkova 3, o 500.000,-Kč s přísl.

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 51.164,-Kč s 9,5% úrokem z prodlení od 16.6.2007 do 30.6.2007, s 9,75% úrokem z prodlení od 1.7.2007 do 31.12.2007, s 10,5% úrokem z prodlení od 1.1.2008 do 30.6.2008, s 10,75% úrokem z prodlení od 1.7.2008 do 31.12.2008, s 9,25% úrokem z prodlení od 1.1.2009 do 30.6.2009, s 8,5% úrokem z prodlení od 1.7.2009 do 31.12.2009, s 8% úrokem z prodlení od 1.1.2010 do 30.6.2010, se 7,75% úrokem z prodlení od 1.7.2010 do 30.6.2012, se 7,5% úrokem z prodlení od 1.7.2012 do 31.12.2012, se 7,05% úrokem z prodlení od 1.1.2013 do 21.1.2015 s tím, že zákonná výše úroků z prodlení 7,05% ročně se nadále od 22.1.2015 do zaplacení mění pro každé následující kalendářní pololetí, v němž trvá prodlení žalovaného, podle výše platné repo sazby ČNB stanovené k prvnímu dni příslušného kalendářního pololetí zvýšené o 7%, do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba, aby žalovaný byl povinen zaplatit žalobkyni částku 448.836,-Kč se zákonným úrokem z prodlení od 1.6.2007 do zaplacení a se zákonným

úrokem z prodlení z částky 51.164,-Kč od 1.6.2007 do 15.6.2007, se zamítá.

- III. Žalovaný je povinen zaplatit České republice –Městskému soudu v Brně na nákladech řízení státu částku 22.045,50 Kč do 15 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se svoji žalobou soudu podanou dne 28.4.2004, upřesněnou podáním ze dne 13.5.2007 a 4.3.2008 a 3.4.2013, domáhá po žalovaném částky ve výši 500.000,-Kč jako částky potřebné k uvedení její nemovitosti v Brně, edešlého stavu v době předcházející škodným zásahům žalovaného, které spočívaly v tom, že žalovaný coby vlastník pozemku parc. č. 3932/1, na kterém se nachází skalní masiv přiléhajícího k rodinnému domu žalobkyně, neučinil žádná opatření, aby zabránil vzniku škody na nemovitosti žalobkyně v důsledku sesuvu zeminy a rozpukané skalní hmoty. Znemožnil tím žalobkyni nejen bydlení v rodinném domě, ale i kvalitu pohody bydlení. Žalobkyně tvrdila, že k poškozování jejího rodinného domu docházelo prakticky již od r. 1990, dům však byl opravován, takže se na něm nevyskytovaly žádné závady a poškození popsané ve znaleckém posudku Ing. Hermanyho až do r. 2003, kdy došlo k masivnímu závalu, který svými dynamickými účinky byl bezprostřední a hlavní příčinou všech poruch a poškození. V souvislosti s tímto masivním závalem v r. 2003 žalobkyně specifikovala poškození svého domu, tímto závalem byly způsobeny trhliny v kuchyni, v komoře, v koupelně, na schodišti, v obývacím pokoji, v ložnici, na dvorní fasádě a ve štítové stěně domu. Dále došlo ke zkrřížení 3 kusů zárubní v předsíni, kuchyni a obývacím pokoji, k poškození oken nacházejících se v kuchyni, v ložnici, na schodišti a v obývacím pokoji, k poškození obkladů v koupelně a k poškození kanalizace. Tyto škody činí po připočtení 3% na zařízení staveniště, 5% na provozní vlivy a 5% na rezervu a 5% DPH, celkem částku 530.550,82 Kč, od které žalobkyně odečetla částku 40.000,-Kč jako modifikaci dílčí škody, a to od každé z uvedených 5 položek. Další částkou 80.000,-Kč uplatňuje za škodní zásahy na podloží domu, které mají původ sesuvu v r. 2003.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že předmětný pozemek je v jeho vlastnictví od 1.5.1991, na pozemku byla v r. 1992 zbudována opěrná zeď k zabezpečení proti sesuvu a byla zde umístěna síť proti padajícímu kamení, aby nedošlo k poškození rodinného domu žalobkyně. Žalovaný tedy nenese odpovědnost za stav rodinného domu žalobkyně. Svah byl zajištěn proti sesuvům a kamení napadané do ochranné sítě bylo žalovaným odváženo. V souvislosti s odstraněním kamení napadaného do ochranné sítě bylo zjištěno v r. 2005, že žalobkyně odváděla okapem vodu ze svého rodinného domu na pozemek žalovaného do prostor zbudované opěrné zdi, která způsobila zvětšení vlhkosti a zavlhání konstrukcí. Žalobkyně byla vyzvána k odstranění okapu, ze strany žalovaného nedošlo k porušení ust. § 415 obč. zák. s ohledem na provedené zajištění svahu a umístění ochranné sítě v r. 1992, za škodu uplatňovanou žalobkyní tak žalovaný neodpovídá. K jakémukoliv poškození rodinného domu mohlo dojít do r. 1992. Žalobkyni bylo nařízeno rozhodnutím z r. 1990 vyklizení rodinného domu v důsledku trhlin na rodinném domě. Je tedy zřejmé, že již v r. 1990 se zde objevily trhliny ve zdivu, docházelo ke křížení oken a zárubní, a jedná se o závady, které přetrvávají již minimálně od r. 1990. Žalovaný z opatrnosti vznesl

14/27

námítku promlčení, neboť celá věc byla řešena minimálně od r. 1990 a závady na rodinném domě se nachází také od r. 1990.

Městský soud v Brně ve věci již jednou rozhodoval, a to mezitímním rozsudkem ze dne 28.1.2011, č.j. 18C 138/2004-304, když rozhodl, že základ žalobního nároku je dán. K odvolání žalovaného rozhodoval pak Krajský soud v Brně usnesením ze dne 30.1.2013, č.j. 44Co 223/2011-380, kdy rozsudek soudu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění tohoto usnesení odvolací soud uvedl, že se zabýval především otázkou pasivní legitimace žalovaného, na základě tam popsanych zjištění učinil závěr, že v daném případě se nejedná o sesuv kamene z vyhrazeného ložiska, jež by bylo ve vlastnictví státu, ale o sesuv sice vyhrazeného nerostu, který je ale součástí pozemku, tudíž ve vlastnictví vlastníka pozemku a pasivní legitimace žalovaného je proto dána. Dále odvolací soud poukázal na skutečnost, že některá poškození tvrzená žalobkyní v r. 2003 mohla na nemovitosti přetrvávat již od r. 1990. Dále zdůraznil, že rozsah škody způsobené padajícím kamením v r. 2003 nebyl žalobkyní dosud dostatečně specifikován a ani prokázán. Odvolací soud uložil soudu I. stupně vyzvat žalobkyni k doplnění skutkových tvrzení ohledně jednoznačného vymezení rozsahu škody včetně označení důkazních prostředků a specifikací nákladů, jichž se domáhá na uvedení věci do předešlého stavu a následně dokazování zaměřit na zjištění, která konkrétní poškození jsou skutečně důsledkem závalu v r. 2003.

Ohledně skutkového stavu věci soud odkazuje na své předcházející rozhodnutí, kdy po provedeném dokazování vzal za prokázáno, že žalobkyně je výlučnou vlastníci nemovitostí, a to domu v Brně, Myslínova č.p.451, č.or.47 na parcele p.č. 3909 (výměra 218 m²) a pozemku p.č.3909 v k.ú. Královo Pole (dále jen „předmětný dům“). Žalovaný je vlastníkem pozemku p.č. 3932/1 ostatní plocha (o výměře 2443 m²) v k.ú. Královo Pole, součástí tohoto pozemku je skalní masiv, který přiléhá těsně za dům žalobkyně. Tento skalní masiv představuje část bývalého lomu, kde se v minulosti těžil stavební kámen. Domy zde byly postaveny ve 20. až 30. letech minulého století jako tzv. nouzové domy. Žalobkyně v 80. letech realizovala k domu přístavbu v zadní části, tedy bezprostředně pod skalním svahem. Přístavba nebyla provedena zcela dle projektové dokumentace. Soud vzal za prokázáno, a to zejména z výpovědí svědků, ale i listinných důkazů, že ze skalního masivu dříve docházelo a i v současnosti dochází k sesuvu kamene (horniny). Z listinného důkazu - znal. posudku Ing. Jiřího Hermanyho z 6.5.2007 plyne, že z kamenného svahu došlo k prvnímu většímu sesuvu v r. 1990, což se podává také z dalšího listinného důkazu, a to znal. posudku Ing. Josefa Janovského z 12.2.1991, který byl proveden na základě objednávky Městského úřadu Městské části Brno-Královo Pole. Zde bylo uzavřeno, že v prostoru za domem žalobkyně došlo k sesuvu povrchu svahu, kdy se odhadem uvolnilo 15 až 20 m³ horniny se sutí, která se nahnula na zadní byt přístavby rodinného domku a vytvářela zevní tlak na konstrukci, stabilita přístavby nebyla bezprostředně ohrožena, došlo pouze k tlaku kamenné suti na zdivo. Závěrem zde bylo navrženo, že by bylo vhodné postavit obkladní betonovou zeď k zachycení padajícího kamení a v budoucnu napadané kamení odstraňovat.

Rozhodnutím Obvodního národního výboru Brno IV ze dne 2.11.1990 zn. Vyst. 3274/90 ing Mik.Ro bylo nařízeno manželům Kadlecovým jako vlastníků domu Myslínova 47 a všem členům jejich domácnosti vyklizení předmětného domku do 18.11.1990 z důvodu nebezpečí dalšího sesouvání skalní hmoty, čímž vzniká ohrožení zdraví uživatelů rodinného domku. V odůvodnění rozhodnutí bylo konstatováno, že na místě samém bylo zjištěno, že ve zdivu předmětného domku jsou trhliny o šíři až 5 mm, dochází ke křížení oken a zárubní, a že hrozí nebezpečí dalšího sesuvu.

15/24

Z výpovědi svědků Ludmily Poučové, Petra Macháta a Evy Machátové, sousedů žalobkyně, soud zjistil, že obyvatelé Myslínovy ulice měli vždy problémy se sesuvem z blízké skály. Petr Machát i Eva Machátová zařadili poslední masivní sesuv kamene ze skály do r. 2003 s tím, že kamení padalo přes vytvořenou opěrnou zeď, svědek Petr Machát žalobkyni v r. 2003 pomáhal odklízet kamení, které leželo přímo za domem na zdi domu, dosahovalo až k okýnku v zadní stěně domu žalobkyně. Svědci potvrdili, že pokud se obraceli na žalovaného, fakticky jim problém nevyřešil, kamení si odváželi, popř. odvoz zajišťovali, sami, tento si i hradili. Dům manželů Machátových byl sesuvem v r. 2003 poškozen, Svědkyně Ludmila Poučová sama viděla zaplněný prostor za touto opěrnou zdí s tím, že další kameny přepadávaly. Svědkyně nebyla schopna časově přesně zařadit, kdy došlo k masivnějšímu sesuvu, zda šlo o r. 2000, 2002 nebo 2003, přesvědčivě však soudu vyložila, že spatřila prostor za opěrnou zdí zaplněný kameny, a to buď přímo od žalobkyně anebo zezadu ze skály, kde jak soudu potvrdila, je přístup volný a stále je místo nezabezpečeno. Rovněž potvrdila, že kamení leželo přímo na domě žalobkyně.

Z výpovědi svědka Pavla Dokulila stavebního technika odboru stavby budov Magistrátu města Brna vyplynulo, že v r. 2007 započala realizace sanace předmětné skalní stěny, k dokončení pak došlo v březnu 2008, když do té doby nebyla opatření dostatečná, tak je tomu až nyní. Poukázal na špatný přístup ke stěně, neboť domy jsou postaveny až k patě skalní stěny. V rámci sanací byla na skálu umístěna ochranná síť a byl proveden i sběr kamenů, je samozřejmé, že část za stěnou se postupně zase naplní, kdy by měli majitelé domu na tuto skutečnost upozornit.

V části řízení, které předcházelo vydání mezitímního rozsudku, zadal soud ve věci dva znalecké posudky, a to znalecký posudek zpracovaný Ing. Vítězslavem Dominikem č. 1610 ze dne 16.9.2009, který spatřuje příčinu některých prasklin v přístavbě v postupném přístavování, kdy došlo k dotvarování, k dosedání. Tento znalec nepovažoval za rozhodující vliv sesuvu kamení na rodinný dům. Poukázal také na jako hlavní příčinu vlhkosti zřejmě vadnou hydroizolaci zdi. Druhý znalecký posudek zpracoval znal. ústav GEOTest Brno, a.s. v září 2010, z tohoto znal. posudku a z výpovědi zástupce znal. ústavu Ing. Jiřího Pavlíka soud zjistil, že vzniklé poruchy na domě žalobkyně ve formě prasklin mají několik příčin, když za hlavní a původní příčinu vzniku trhlin bylo označeno sedání podlah a základů vlivem deformací podzákladí. Ve znal. posudku bylo poukázáno na to, že podsklepená uliční část (původní dům) je založená na skalním podkladu, zatímco část přístavby je založena na výplni prohlubně povrchu skalního masivu, když tato výplň měla charakter šterku a písku, materiálu, který rychle konsolidoval, čímž došlo k rychlému sedání stavby, a to již během hrubé stavby. Již v této době vlivem nestejnomyšerného sedání došlo k vytvoření šikmých vlasových trhlin, které byly ovšem zapraveny omítkou. Pokud by následně nedošlo k dalším změnám v zatížení, trhlinky by se již neprokreslily, bylo by to bez vlivu na užívání. Sesuv kamení působil na předmětný dům statickými i dynamickými účinky, statické účinky se projevíly jednak vodorovným tlakem na zeď přístavby, přispívajícím ke vzniku vodorovné trhliny v kombinaci s teplotními změnami a dále svislým tlakem – vlastní tíhou sesutého materiálu na betonovou podlahu dvorku s následným dotvarováním podloží podlahy s možným roznosem účinku do blízkého okolí. Významnější však jsou dynamické účinky, jejichž výsledkem je vznik šikmých trhlin, příp. jako zde prokreslování starých, dříve zapravených trhlin v oslabených místech. K tomuto prokreslování přispívají i otřesy způsobené pády kamení na zadní stěnu objektu. V případě domu žalobkyně došlo dynamickými účinky padajícího kamení k otevření a prokreslení trhlin, dynamický účinek otřesu mohl mít vliv i na zkřížení zárubní, popř. na podobné poškození oken. Bylo ale zjištěno, že statika domu je v pořádku. Ve vztahu ke kanalizaci pak znal. ústav zaujal závěr, že i tato kanalizace mohla být padajícím

16/27

kamením poškozena, pokud byla z kameniny, i když šetření okolo kanalizace znal. ústav neprováděl. Dále bylo vysvětleno rozdělení trhlin, a to na šikmé, které jsou právě výsledkem onoho rozdílného sedání podloží, kdy jako v tomto případě je část stavby na skále a část na násypu, dále pak jsou to vodorovné trhliny, které jsou způsobeny převážně teplotními změnami, ale i ty se sedáním stavby zvětšují (rozšiřují). Dům žalobkyně má vodorovné trhliny pod stříškou v části přilehlé k prostoru u skalní stěny. Další trhliny jsou svislé, které mají funkci dilatačních spar, jsou způsobeny neprovázáním jednotlivých částí stavby, stavba si je „jakoby“ vytváří sama.

Ze znaleckého posudku C1499 ze dne 31.8.2014 Vysokého učení technického v Brně – Ústavu soudního inženýrství a z výsledku jeho zástupců soud dovedl zejména příčiny vzniku poruch na domě (specifikovaných žalobkyní) a výši nákladů na provedení oprav, dále také přesné umístění a rozsah poruch na předmětném domě, znalecký ústav tyto velmi podrobně a jasně popsal, pořídil nákresy i fotografie. Znalecký ústav se rovněž vyjádřil k jednotlivým znaleckým posudkům, které zpracoval Ing. Vítězslav Dominik, Ing. Alois Vondál, Ing. Jiří Hermany a společnost GEO test Brno, a.s. Z posudku části 2.2.1. poruchy způsobené na nemovitosti žalobkyně sesuvem kamení v r. 2003 soud zjistil, že příčinou vzniku všech zde uvedených trhlin nebyl sesuv v r. 2003, pouze k poškození skla okénka na WC došlo pravděpodobně vlivem sesuvu v r. 2003, když zástupci znaleckého ústavu nebylo zaznamenáno žádné poškození obkladů na viditelných a přístupných plochách v koupelně. Ohledně poškození kanalizace znalecký ústav uvedl, že plocha vymezená přístavbou rodinného domu a opěrnou zdí před skalním masivem není opatřena povrchovou úpravou zabraňující volnému vsakování dešťové vody s napojením na kanalizaci, nemohla zde neexistující kanalizace být poškozena sesuvem v r. 2003. Když k tomu se znalecký ústav současně vyjádřil tak, že i poškození kanalizace v místě spojení větví z kuchyně a koupelny s WC pod místností 1.3 (předsíň, kuchyně), která je situovaná uvnitř objektu přístavby a je vzdálená cca 5,5 m od líce vnější obvodové stěny přístavby na straně přivrácené ke stěně skalního masivu, nenastalo v důsledku sesuvu v r. 2003. Znalecký ústav uzavřel, že sesuv v r. 2003 není příčinou vzniku trhlin v kuchyni (trhlina č. 20, 22), v komoře (trhlina č. 24 a 25), v koupelně v I. nadzemním podlaží (trhlina č. 27, 29), na schodišti do II. nadzemního podlaží (trhlina č. 19, 3, 16 a 17), v obývacím pokoji (trhlina č. 6, 7 a 9), v ložnici (trhlina č. 1), na dvorní fasádě (trhlina č. 30). Rovněž zkřížení 3 kusů zárubní nacházejících se v předsíni kuchyně, kuchyně a obývacím není sesuv v r. 2003, stejně jako tento není příčinou vzniku poškození oken v kuchyni, v ložnici, na schodišti a v obývacím pokoji. Znalecký ústav označil za příčinu vzniku trhlin číslo 2, 4, 5, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17, 21, 25, 29, 31 jednak dilataci částí konstrukce, které nejsou vzájemně konstrukčně spojeny (trhlina č. 31) nebo nejsou dostatečně spojeny (trhlina č. 2), dále teplotní roztažnost materiálů, popř. tepelné objemové změny (trhlina č. 4, 5, 17) a konečně vliv nerovnoměrného sedání (trhlina č. 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 21, 25, 29). Současně však uvedl, že nelze vyloučit nepříznivý vliv dynamického zatížení způsobeného pádem kamenné sutě na vnější obvodovou stěnu přístavby, které mohlo přispět k opětovnému vzniku (prokreslení) původních trhlin přítomných v konstrukci od r. 1992, resp. 1990 a zapravených v r. 1996. Vliv dynamického zatížení však nebyl primární příčinou vzniku trhlin. Datování vzniku většiny těchto trhlin je nepřezkoumatelné, nelze určit, zda vznikly před rokem 2003 nebo po něm. Pouze u trhliny č. 1 (ložnice, stříkaná tapeta) lze s poukazem na sdělení žalobkyně uvést, že vznikla v období od r. 2000 až 2014, avšak její charakter a průběh ukazuje na příčinu - nerovnoměrné sedání. Znalecký ústav také určil výši nákladů na provedení oprav poškození předmětného domu, které nastalo vlivem sesuvu kamení v r. 2003, když toto poškození spočívá v prokreslení trhlin, zkřížení oken a dveří a mechanickým poškozením okenní výplně v důsledku dynamického účinku spojeného se sesuvem kamení, do těchto oprav bylo zahrnuto vyspravení

14/24

trhlin a výmalba vnitřních povrchů stěn u číselně specifikovaných trhlin, vyspravení trhlin a provedení fasádního nátěru vnějšího povrchu stěny přístavby, vyspravení padajícím kamením poškozené části vnější omítky dvorní stěny přístavby a provedení fasádního nátěru vnějšího povrchu poškozené části této stěny, kontrola funkčnosti všech oken a dveří přístavby, repase (částečné přihoblování) a provedení dvojnásobných krycích nátěrů částí oken, vysklení a nové zasklení zdvojeného okna (WC). Výši těchto nákladů znalecký ústav určil na částku 51.164,- Kč včetně DPH. Zástupci znaleckého ústavu při své ústní výpovědi reagovali na námítky žalobkyně, vysvětlili soudu, že i bez sesuvu kamení by předmětná nemovitost byla ve stejném stavu, opětovně zdůraznili, že objekt přístavby byl postavený jiným způsobem, než bylo uvedeno v projektové dokumentaci, když přístavba je založena výše než původní stavba a proto původní stavbu zatěžuje, přetěžuje základy, zvyšuje kontaktní napětí. O sedání vnitřní stěny svědčí tzv. smykové trhliny, kterých je většina soustředěna uvnitř objektu, nejvíce v místě koupelny a jejím okolí, přičemž jde o vnitřní část stavby a ne pouze o jednu stěnu. Dále ještě zopakovali, že vlivem dynamických účinků otřesu nebylo sedání objektu uprostřed, když sesuv kamení byl v zadní části objektu a nelze říci, že by působil na celý objekt.

Znalecký ústav také opakovaně uvedl, že v minulosti nebyla oprava trhlin v předmětné nemovitosti provedena odborným způsobem, s velkou pravděpodobností se jednalo pouze o estetickou opravu provedenou pouze místním vyškrábnutím a vytmelením trhliny výplňovým materiálem s následným nátěrem, opravu neprováděla odborná firma na sanační práce, ale firma s činností malby, nátěry. Dále zdůraznil, že bylo zjištěno, že přístavba byla založena výše než původní rodinný dům, tedy základová spára základů pod jejími zdmi je výše než základová spára základů původního rodinného domu, pod základovou spárou znalecký ústav zjistil silně zavlhlou zeminu. Průběh trhlin (šikmé smykové trhliny, ale i trhliny vodorovné) je charakteristický pro vliv nerovnoměrného sedání.

Zástupce žalobkyně navrhoval provádět dokazování dalším znaleckým posudkem, když nesouhlasil se znaleckým posudkem znaleckého ústavu Vysoké učení technické v Brně, Ústav soudního inženýrství. S tímto názorem se soud neztotožnil, znalecký posudek zpracovaný a ústně potvrzený a vysvětlený zástupci znaleckého ústavu soud hodnotí jako naprosto přesvědčivý, když znalecký ústav pregnantně odpověděl na dotazy soudu, splnil tak úplně zadání soudu a také logicky vysvětlil své závěry. Dle názoru soudu tento znalecký posudek je nadstandardně přesvědčivý a kvalitní. Z těchto důvodů tedy soud návrh na provádění dokazování dalším znaleckým posudkem jako naprosto nadbytečný zamítl, neboť další znalecký posudek by nemohl změnit rozhodnutí ve věci.

Závěr o skutkovém stavu věci soud učinil takový, že žalobkyně vlastní předmětný dům, když ze skalního masivu (ve vlastnictví žalovaného) nacházejícího se za domem docházelo k uvolňování kamene (horniny), v osmdesátých letech byla provedena přístavba rodinného domu. V r. 1990 bylo nařizeno vyklizení předmětného domu z důvodu sesuvu horniny. V r. 2003 došlo k masivnějšímu sesuvu kamene, větší množství napadlo až na zeď předmětného domu, a to i přes záchytnou zeď, která byla vystavena žalovaným. Další zábranu jako opravdu účinné opatření proti spadu kamení vybudoval žalovaný až v r. 2007. Vlivem sesuvu horniny v r. 2003 došlo ke zvětšení, prokreslení již existujících trhlin na předmětném domě (zadní fasáda domu – přístavby, popř. poškození části vnější omítky, prokreslení trhlin vnitřních prostor předmětného domu), rozbití okénka (WC), ohledně možného poškození kanalizace soud skutkově uzavřel, že k tomuto rozhodně nedošlo vlivem sesuvu horniny, v části tzv. zadního dvorku žádná kanalizace není, kanalizace situovaná uvnitř objektu přístavby nebyla poškozena v důsledku sesuvu v r. 2003. K poškození předmětného domu docházelo již od r. 1990 následkem sesuvu horniny, kdy se objevily ve zdivu trhliny a došlo

18/24

ke křížení oken a zárubní. Ze znaleckého posudku znaleckého ústavu Vysokého učení technického v Brně - Ústav soudního inženýrství soud uzavřel rozsah následku sesuvu horniny v r. 2003. Znalecký ústav jednoznačně specifikoval trhliny, jejichž příčinou nebyl sesuv v r. 2003 a ohledně dalších specifikovaných trhlin pak uvedl 3 možné příčiny (dilataci částí konstrukce, teplotní roztažnost materiálů, vliv nerovnoměrného sedání), když současně nevyloučil nepříznivý vliv dynamického zatížení způsobeného pádem kamenné sutě, které tak přispělo k opětovnému vzniku či prokreslení původních trhlin. Specifikoval opravy vztahující se k dynamickému účinku spojeného se sesuvem kamení v r. 2003, které spočívají v opravě následků tohoto sesuvu - prokreslení trhlin, zkřížení oken a dveří a poškození okenní výplně.

Podle ust. § 3028 odst. 1 n.o.z. (zákon č. 89/2012 Sb.) tímto zákonem se řídí práva a povinnosti vzniklé ode dne nabytí jeho účinnosti. Dle odst. 2 není-li dále stanoveno jinak, řídí se ustanoveními tohoto zákona i právní poměry týkající se práv osobních, rodinných a věcných; jejich vznik, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se však posuzují podle dosavadních právních předpisů. Dle odst. 3 věta první n.o.z. není-li dále stanoveno jinak, řídí se jiné právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy.

Podle § 3079 odst. 1 n.o.z. právo na náhradu škody vzniklé porušením povinnosti stanovené právními předpisy, k němuž došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se posuzuje podle dosavadních právních předpisů.

Podle ust. § 420 odst. 1 obč. zák. (z.č. 40/1964 Sb.) každý odpovídá za škodu, kterou způsobil porušením právní povinnosti.

Podle ust. § 415 obč. zák. je každý povinen počínat si tak aby nedocházelo ke škodám na zdraví, na majetku, na přírodě a životním prostředí.

Při právním posouzení věci soud s odkazem na ust. § 3079 odst. 1 n.o.z. použil dosavadní právní předpisy. Základními předpoklady vzniku občanskoprávní odpovědnosti dle ust. § 420 obč. zák. (zákon č. 40/64 Sb.) jsou jednak porušení právní povinnosti, vznik škody a existence příčinné souvislosti mezi porušením právní povinnosti a vznikem škody, kdy dalším předpokladem je také zavinění, zde je však presumováno, ve formě nevědomé nedbalosti se předpokládá. Porušení právní povinnosti soud spatřuje v nečinnosti žalovaného, čímž došlo k porušení ust. § 415 obč. zák., a to k porušení obecné preventivní povinnosti, neboť žalovaný neučinil dostatečná opatření proti sesuvu kamení na předmětný dům, nezabránil, aby padající hornina dům nepoškodila. Dalším předpokladem je vznik škody v souvislosti se sesuvem kamene v roce 2003, když zde soud odkazuje jednak na doplněnou žalobu a na znalecký posudek znaleckého ústavu Vysoké učení technické v Brně - Ústav soudního inženýrství, a to v návaznosti na pokyny odvolacího soudu. Dle názoru soudu tento konkrétní rozsah – škodný následek byl žalobkyní doplněn a zcela jednoznačně vyplývá ze znaleckého posudku. Škodný následek spočívá v prokreslení tam specifikovaných trhlin, rozbití okénka ve fasádě, zhoršení funkčnosti oken a dveří přístavby a poškození části vnější omítky dvorní stěny přístavby, zvětšení (prokreslení) trhlin se týká jak trhlin vnitřních povrchů, tak fasádního vnějšího povrchu. Znalecký ústav (jak je popsáno výše) také vysvětlil, že sesuv kamene není prvotní příčinou téměř u žádného poškození předmětného domu (s výjimkou rozbitého okénka), avšak dynamické zatížení způsobené pádem kamenné sutě mělo svůj nepříznivý vliv na předmětný dům. Ze znaleckého posudku vyplynulo, že předmětný

19/27

dům žalobkyně by byl poškozen, neboť vznikl trhlin má své příčiny v jiných okolnostech (dilatace části konstrukce, teplotní roztažnost materiálu, vliv nerovnoměrného sedání), avšak bez sesuvu by nebyl vliv dynamických účinků otřesů vedoucí k opětovnému prokreslení či zvětšení původních trhlin. Příčinná souvislost mezi škodou a porušením právní povinnosti spočívá v dynamickém působení sesuvu kamene na předmětný dům, bez kterého by nedošlo k prokreslení trhlin či rozbití okénka. Sesuv kamene v roce 2003 nebyl příčinou vzniku samotných trhlin, avšak měl svůj vliv na prokreslení trhlin, samozřejmě byl příčinou rozbití okénka (WC), nepříznivý vliv na nemovitost měl. V ostatním poškození (kanalizace) lze uzavřít, že bylo prokázáno (výše uvádným znaleckým posudkem), že sesuv v roce 2003 nejen nebyl příčinou těchto poruch, ale neměl na ně žádný dopad, absentuje zde předpoklad příčinné souvislosti. Soud tedy dovedl, že předpoklady odpovědnosti žalovaného za způsobenou škodu jsou dány, když škodný následek je specifikován znaleckým posudkem částkou 51.164,-Kč, která představuje náklady na provedení oprav poškození předmětného domu v souvislosti s poškozením sesuvem kamení v r. 2003, jde o tzv. skutečnou škodu – újmu spočívající ve zmenšení majetkového stavu poškozené (§ 442 obč.zák.). Proto také soud žalobě vyhověl v tomto rozsahu, tedy v částce 51.164,-Kč, když ve zbytku žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ohledně vznesené námitky promlčení soud odkazuje na § 106 odst. 1 obč. zák., kdy se právo na náhradu škody promlčení za 2 roky ode dne, kdy se poškozený dozví o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá, vedle této subjektivní promlčecí doby pak dle odst. 2 je objektivní promlčení doba tříletá. Žaloba byla podána dne 28.4.2004, k promlčení nároku na náhradu škody, kterou způsobil sesuv kamene v r. 2003 proto nedošlo, žaloba byla podána ve lhůtě.

Ohledně úroků z prodlení soud odkazuje na ust. § 517 odst. 2 obč. zák. a vl. nař. č. 142/1994 Sb. v platném znění, když k prodlení došlo až ode dne následujícího po doručení žaloby, což bylo 15.6.2007, proto bylo příslušenství z přiznané části nároku za dobu před 15.6.2007 zamítnuto jako nedůvodné.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle ust. § 142 odst. 2 o.s.ř., kdy žalobkyně měla ve věci částečný úspěch, a to po zaokrouhlení 10%, neúspěch tedy 90%, celkový úspěch žalovaného byl tedy 80%. Soud však výjimečně s poukazem na ust. § 150 o.s.ř. náhradu nákladů řízení žalovanému nepřiznal, když důvody hodné zvláštního zřetele soud spatřuje v majetkové, sociální i osobní situaci žalobkyně, která je starobní důchodkyně, žije sama (vdova), její zdravotní stav je špatný. Současně přihlédl také k tomu, že toto rozhodnutí nebude mít vliv na majetkové poměry žalovaného, navíc soud poukazuje také na okolnosti vedoucí k soudnímu sporu, když pád kamenné sutě zatěžoval fakticky celou ulici a žalovaný přistoupil k účinnější zábraně až za řadu let od prvních sesuvů. Soud výjimečně náhradu nákladů řízení žalovanému nepřiznal.

Výrok o náhradě nákladů řízení státu se opírá o ust. § 148 odst. 1 o.s.ř., když stát má podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla osvobozena od soudních poplatků, když stav, pro který byla osvobozena od soudních poplatků trvá, povinnost zaplatit náklady řízení státu stíhá pouze žalovaného, avšak v rozsahu podle výsledků řízení, když žalovaný byl neúspěšný pouze v 10%, proto ho stíhá povinnost zaplatit náklady řízení z 10%. Náklady řízení státu jsou představovány celkem v částce 220.455,-Kč, sestávají ze svědečného (Ing. Jiří Hermany, usnesení ze dne 18.9.2008, č.j. 18C 138/2004-91) v částce 268,-Kč, znalečné Ing. Vítězslav Dominik ve výši 1.050,-Kč

(usnesení ze dne 3.2.2010, č.j. 18C 138/2004-134) a v částce 7.440,-Kč (usnesení ze dne 25.11.2009, č.j. 18C 138/2004-127), znalečné znalecký ústav GEOtest, a.s. ve výši 37.620,-Kč (usnesení ze dne 3.1.2011, č.j. 18C 138/2004-281) a 4.140,-Kč (usnesení ze dne 28.1.2011, č.j. 18C 138/2004-302) a znalečné znalecký ústav Vysoké učení technické v Brně, Ústav soudního inženýrství ve výši 165.194,-Kč (usnesení ze dne 12.9.2014, č.j. 18C 138/2004-553) a částka 4.743,-Kč (usnesení ze dne 19.1.2015, č.j. 18C 138/2004-580). Vzhledem k tomu, že 10% z této částky představuje částku 22.045,50 Kč, zavázal soud žalovaného k povinnosti zaplatit České republice – Městskému soudu částku v této výši. O lhůtě splatnosti bylo rozhodnuto dle ust. § 160 odst. 1 o.s.ř.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Brně prostřednictvím Městského soudu v Brně.

**Městský soud v Brně
dne 21. ledna 2015**

**Mgr. Gabriela Hanáková v.r.
předsedkyně senátu**

Za správnost: S. Oušková

27/27

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Věry Skalické a soudců JUDr. Marka Cigánka a JUDr. Martina Hynka, ve věci
... 1952, bytem Brno, ... é JUDr. Jiřím
Lopojdou, advokátem v Brně, Solniční 11, proti žalovanému **Statutárnímu městu Brnu**,
IČ 44992785, se sídlem Brno, Dominikánské nám. 196/1, zastoupenému Jitkou Stanoeovou,
advokátkou v Brně, Chládkova 3, o 500.000 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalovaného proti
rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 21. ledna 2015, č. j. 18 C 138/2004-590,

t a k t o :

I. Rozsudek soudu I. stupně se v napadeném výroku I. m ě n í tak, že žaloba, se i v části, kterou se žalobkyně domáhala po žalovaném zaplacení částky 51.164 Kč s příslušenstvím, z a m í t á.

II. Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

12/27

*III. Státu se náhrada nákladů řízení n e p ř i z n á v á .***O d ů v o d n ě n í :**

Žalobou podanou u soudu dne 28. 4. 2004 a postupně v řízení upřesněnou, domáhala se žalobkyně náhrady škody způsobené na její nemovitosti v podobě trhlin ve zdech, zkrřížení zárubní oken a dveří, poškození oken, obkladů v koupelně a kanalizace tím, že žalovaný neučinil žádná opatření, aby zamezil sesuvu zeminy a rozpukané skalní hmoty ze skalního masivu přiléhajícího k rodinnému domku žalobkyně. Za hlavní příčinu všech poruch žalobkyně označila masivní zával v roce 2003, který svými dynamickými účinky byl bezprostřední a hlavní příčinou všech poruch a poškození. Žalobkyně se po žalovaném domáhala zaplacení částky 500.000 Kč jako částky potřebné k uvedení její nemovitosti do předešlého stavu.

Shora označeným rozsudkem soud I. stupně výrokem I. uložil žalovanému zaplatit žalobkyni částku 51.164 Kč s příslušenstvím, výrokem II. žalobu co do částky 448.836 Kč s příslušenstvím zamítl, výrokem III. byla žalovanému uložena povinnost zaplatit náklady řízení státu ve výši 22.045,50 Kč a výrokem IV. nebylo žalovanému přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

Soud I. stupně se zabýval předpoklady odpovědnosti za škodu na straně žalovaného a své závěry opřel o výsledky provedeného dokazování, zejména znalecký posudek Znaleckého ústavu - VUT v Brně, Ústavu soudního inženýrství (jehož obsah označit za nadstandardně přesvědčivý a kvalitní). Porušení právní povinnosti na straně žalovaného shledal v jeho nečinnosti, čímž došlo k porušení obecné preventivní povinnosti dle ustanovení § 415 obč. zák. (zákona č. 40/1964 Sb.), když žalovaný neučinil dostatečná opatření proti sesuvu kamení na předmětný dům a nezabránil, aby padající hornina dům nepoškodila. Škodný následek pak shledal v prokreslení trhlin ve zdech nemovitosti, rozbití okénka ve fasádě, zhoršení funkčnosti oken a dveří přístavby a poškození části vnější omítky dvorní přístavby a příčinnou souvislost mezi poškozením domu a porušením právní povinnosti žalovaného shledal v dynamických účincích padající kamenné sutě, jež měly na dům nepříznivý vliv.

Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky opřel soud I. stupně o ustanovení § 150 o. s. ř. s ohledem na celkovou nepříznivou situaci na straně žalobkyně a ohledně nákladů řízení státu pak vycházel z ustanovení § 148 odst. 1 o. s. ř. a dle výsledku řízení uložil povinnost k jejich částečné úhradě žalovanému, když žalobkyně byla osvobozena od soudních poplatků.

Proti tomuto rozsudku, a to proti výrokům I. a III. podal žalovaný včasné a přípustné odvolání a namítal, že dle ustanovení § 205 odst. 2 písm. e/ a g/ soud dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Poukázal na závěry znaleckého posudku VUT v Brně, dle kterých vlivem sesuvu kamení v roce 2003 je pravděpodobné pouze poškození

23/24

skla okénka na WC, u ostatních poruch uvedl jako příčinu jejich vzniku dilataci části konstrukce, teplotní roztažnost materiálu, popřípadě tepelné objemové změny a vliv nerovnoměrného sedání, u zkřížení zárubní dveří pak rovněž uvedl, že jejich příčinou není sesuv kamení s tím, že všechny dveře lze uzavírat s využitím větší či menší síly a již v nařízení o vyklizení rodinného domku v roce 1990 je uvedeno, že dochází ke křížení zárubní. Znalec nevyloučil nepříznivě vliv dynamického zatížení způsobeného pádem kamenné sutě na vnější obvodovou stěnu přístavby, které mohlo přispět k opětovnému vzniku (prokreslení) původních trhlin, ale vliv dynamického zatížení nebyl primární příčinou vzniku trhlin. Dle názoru žalovaného tak soud nepřihlédl k tomu, že primární příčinou vzniku poškození není sesuv kamení v roce 2003, resp. vliv dynamického zatížení tímto sesuvem. Má za to, že žalobkyně se spolupodílela na škodném následku tím, že provedla přístavbu rodinného domku v rozporu s projektovou dokumentací i stavebním povolením a povolená přístavba z tohoto důvodu také nebyla kolaudována, tím dle názoru žalovaného žalobkyně porušila i ustanovení § 415 obč. zák., když v důsledku provedení přístavby v rozporu se stavebním zákonem došlo ke vzniku trhlin a křížení oken a dveří. Vytýká proto soudu, že nepřihlédl k primární příčině vzniku poškození, tedy chybnému založení přístavby, za kterou žalovaný nenese žádnou odpovědnost. Pokud je žalovanému vytýkáno, že neučinil dostatečná opatření proti sesuvu kamení, pak uvádí, že již v roce 1992 byla na pozemku zbudována opěrná zeď k zabezpečení sesuvu, ovšem stav napadeného kamení za opěrnou zdi nebylo možno běžně kontrolovat z míst, která jsou pro žalovaného přístupná. Poukázal i na výpověď znalce při jednání dne 7. 1. 2015, který na přímou otázku žalobkyně uvedl, že i pokud by k sesuvu kamení nedocházelo, měla by stejně poškozený dům. Z těchto důvodů navrhl, aby napadený rozsudek byl změněn tak, že žaloba bude i v části, v níž se žalobkyně domáhala po žalovaném zaplacení částky 51.164 Kč, zamítnuta.

Žalobkyně v písemném vyjádření k odvolání poukázala na skutečnost, že v řízení před soudem I. stupně žalovaný nevznesl proti závěrům znaleckého posudku žádné výhrady, jeho odvolací námitky jsou však skutkové povahy, pokud je jimi zpochybňován posudkový závěr znaleckého posudku včetně vyčíslení škody. S odkazem na nálezovou judikaturu má za to, že i opětovný vznik (prokreslení) původních trhlin v důsledku škodných zásahů (dynamického zatížení pádem kamenné sutě na vnější obvodovou zeď přístavby) může mít charakter škody na majetku žalobkyně, přičemž i dílčí škoda v podobě zkřížení oken a dveří nevznikla jednorázově, nýbrž až výsledkem škodného působení za určité časové období. Námitky žalovaného týkající se přístavby dle jejího názoru nemají oporu v připojeném stavebním spise, šlo o přístavbu povolenou stavebním úřadem a mimo rámec správního soudnictví není soud oprávněn zkoumat věcnou správnost správního aktu. Dle žalobkyně je mimo jakoukoli pochybnost, že žalovaný neprovedl účinná preventivní opatření, aby zabránil nekontrolovatelnému sesuvu kamenné sutě ze svého svahu a přenášení odpovědnosti za údajné porušení ustanovení § 415 obč. zák. a spoluzavinění na vzniku škody dle ustanovení § 441 obč. zák. na žalobkyni považuje za nesprávné a účelové. Navrhla, aby napadený rozsudek byl jako věcně správný potvrzen.

Odvolací soud poté, co přezkoumal napadenou přísudečnou část rozsudku soudu I. stupně z pohledu uplatněných odvolacích důvodů, učinil závěr, že odvolání žalovaného je důvodné. Postupoval přitom dle ustanovení § 3079 odst. 1 o. z. dle dosavadních právních předpisů.

24/24

Jak vyplývá z obsahu spisu, žalobkyně se po žalovaném domáhala náhrady škody způsobené na její nemovitosti v důsledku protiprávního jednání žalovaného ve smyslu ustanovení § 415 obč. zák., když mu kladla za vinu, že nevyvinul potřebnou aktivitu, aby zabránil sesuvu kamenné sutě z přilehlého skalního masivu a jeho škodlivému působení na její nemovitost. Vlivem tohoto škodlivého působení mělo dojít ke vzniku četných trhlin ve zdivu, zkrřížení zárubní dveří a oken a rozbití skla v jednom okénku.

Z důkazů zaměřených ke zjištění příčiny vzniku výše popsaného poškození nemovitosti žalobkyně, zejména pak ze závěrů znaleckého posudku VUT v Brně (ale i ze závěrů znaleckého posudku Geotestu a. s. Brno na č. l. 165 spisu) vyplynulo, že uvedená poškození nemají svůj původ v žalobkyní tvrzeném sesuvu kamenné sutě v roce 2003, ale že k nim docházelo postupně již od roku 1992, a to vlivem nestejně založené konstrukce původního rodinného domku a jeho přístavby, nestejného podloží způsobujícího nestejnoměrné sedání zdí i vlivem teplotní roztažnosti materiálů. Vlivem dynamického zatížení pádem kamenné sutě pak mohlo dojít k prokreslení původních trhlin přítomných v konstrukci od roku 1992, resp. 1990, když oprava prováděná žalobkyní v roce 1996 nebyla provedena odborným způsobem, jednalo se o opravu pouze estetickou.

Soud I. stupně sice z těchto závěrů znaleckých posudků vycházel, ale učinil nesprávné právní závěry o škodlivém následku sesuvu kamení v roce 2003 spočívající v tom, že měl svůj vliv na prokreslení trhlin, byl příčinou rozbití okénka na WC a měl na nemovitosti nepříznivý vliv.

Takto pojatý škodlivý následek však nelze označit za škodu, to je majetkovou újmu, kterou by bylo možno reparovat v penězích, neboť škodlivé účinky sesuvu sutě z roku 2003 na stav nemovitosti lze označit za zcela bagatelní, přinášející pouze zhoršení již stávajícího poškození nemovitosti v žalobkyní popsaných směrech - dynamické účinky pádu sutě v roce 2003 pouze prokreslily, tedy zviditelnily stávající trhliny, vzniklé z jiných příčin, rovněž stav zárubní oken a dveří byl již narušen v předchozí době a opět nikoli vlivem sesuvů, ale opotřebením materiálu (viz závěry znalce VUT na č. l. 71 posudku) a navíc nebránil v jejich určené funkci a co se týká rozbitého okénka, zda nebylo postaveno najisto, že se tak stalo vlivem sesuvu v roce 2003.

Chybí tedy nejenom možnost konkrétního stanovení rozsahu škody, když z celkově závadného stávajícího stavu nemovitosti následky sesuvu z roku 2003 vyreparovat nelze, ale i příčinná souvislost mezi tvrzenými poškozeními a sesuvem sutě z roku 2003, když příčiny vzniku předmětných poškození je třeba hledat jinde i v jiném časovém období a tedy mimo rámec uplatněné žaloby, kterou je soud vázán ve smyslu ustanovení § 153 odst. 2 o. s. ř.

Nejsou-li splněny všechny předpoklady odpovědnosti za škodu, nelze povinnost k náhradě škody uložit.

Za této situace dospěl odvolací soud k závěru, že žalobu nelze považovat za opodstatněnou ani co do částky 51.164 Kč s příslušenstvím a za použití ustanovení § 220 o. s. ř. změnil napadený výrok I. rozsudku soudu I. stupně tak, že žaloba se i v této části zamítá.

25/24

Dle ustanovení § 224 odst. 2 o. s. ř. odvolací soud rozhodl o náhradě nákladů řízení - výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky se opírá o ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. a § 150 o. s. ř., kdy s ohledem na celkové slabé poměry žalobkyně nebyla žalovanému náhrada nákladů řízení přiznána a rovněž tak nebyla přiznána státu ve smyslu ustanovení § 148 odst. 1 o. s. ř. za situace, kdy zcela neúspěšná žalobkyně byla v řízení osvobozena od soudních poplatků.

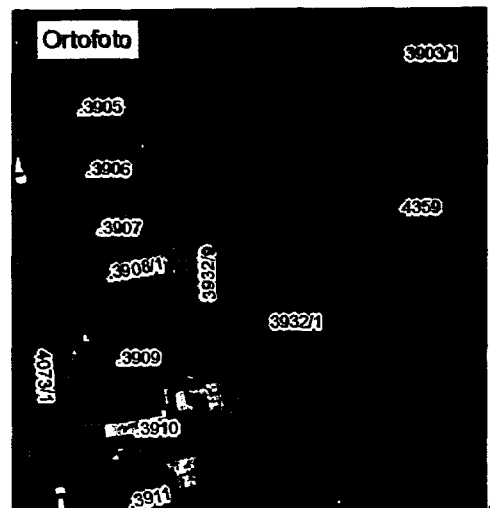
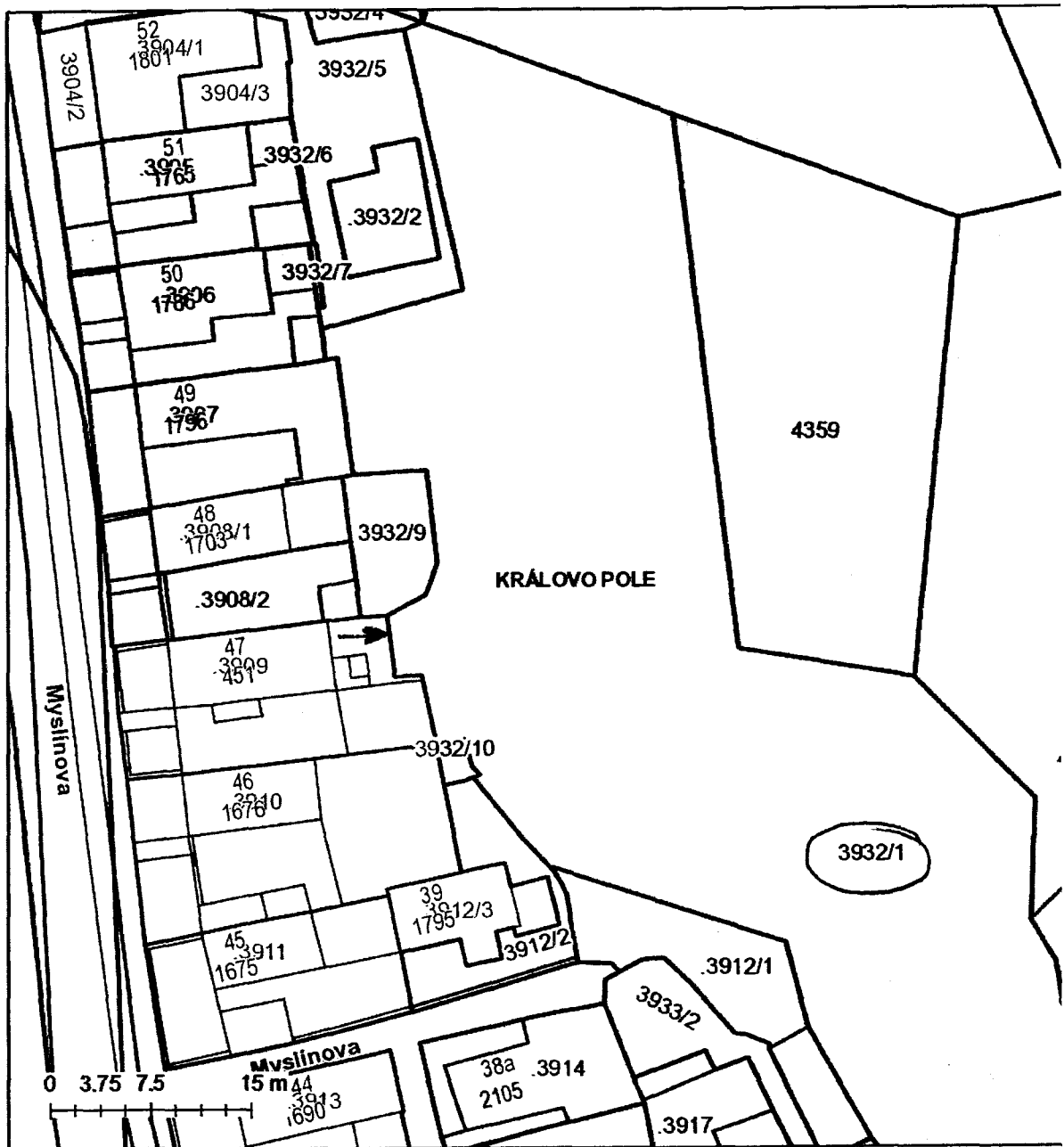
Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **j e** dovolání přípustné. Dovolání se podává Nejvyššímu soudu ČR ve lhůtě do dvou měsíců od doručení rozhodnutí u soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Krajský soud v Brně dne 3. února 2016

JUDr. Věra Skalická, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Kumhalová

26/27

24/24